

במדינה

תל-אביב

הכנסות הכנסות

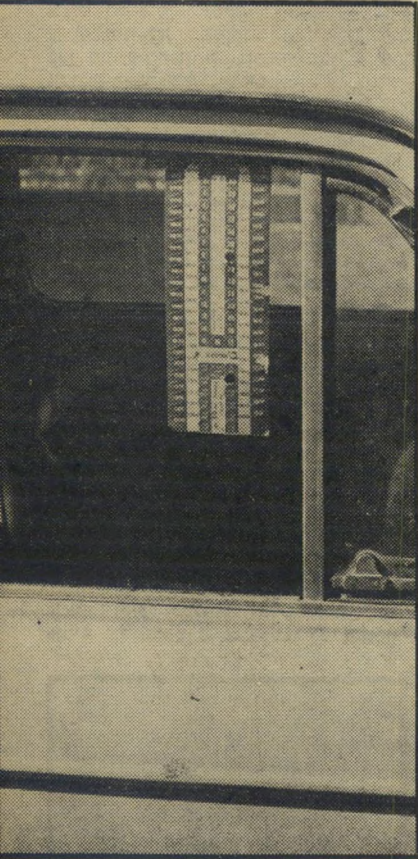
ואיפה הכסף?

איך אפשר לומר שחסרים מקומות חנייה בתל-אביב, כאשר רחוב אחר רחוב הופכת העיר למיגרש חנייה ענק.

תחילה היו רק כמה רחובות באיזור המיסחרי של העיר, בו שלטו המדחנים על המידרכות. היהודים שילשלו עשר אגורות, הוסיפו חבטה בריאה והרוויחו רבע שעה נוספת.

אבל זה היה בפרה-היסטוריה. היום יש סדר, ישנו אירגון ויש מי שעומד בראש האירגון ומושך בכרטיסי החנייה.

אליעזר אהרונוב, רחב מצח, בעל מבט אפל מאחורי זוגיות שחורות. אהרונוב

כרטיס חנייה

משתלטים על תל-אביב

הוא אדם מרוצה. מרוצה מאוד אפילו. והוא לא מהטיפוסים שמעלימים את שביעות רצונם.

לאחרונה נכנס אל לישיבתו של ראש עיריית תל-אביב ובגאווה מתפרצת הציג לפניו כמה מיספרים:

„הכנסות חודש מרץ 1972 ממכירת כרטיסי חנייה — 63.000 ל"י, הכנסות מדו"חות של אלו שלא רכשו את הכרטיס — 92.000 ל"י, הכנסות ממשפטיהם של הסרבנים שהגיעו לבתי-הדין 24.000 ל"י, כל זאת במשך חודש אחד בלבד.“

אבל לא אהרונוב האיש שיהיה מרוצה בקטנות שכאלה. הוא נמצא כרגע בעיצומן של תוכניות לפיתוח פרויקט ההכנסות החדש של עיריית תל-אביב.

„אנחנו חולכים להשתלט על כל תל-אביב,“ מתלוצץ האיש. אך כשהוא מפרט את תוכניתו קשה מאוד לתפוס את הצדדים המצחיקים שבה.

„עד עכשיו סגרנו לחנייה בלתי מבוקרת רק מיספר קטן ביחס של רחובות. בימים אלה קיבלנו סוף-סוף אישור לסגור עוד 46 רחובות חדשים.“

מה שהעיריה הרוויחה מהקצת רחובות שהיו סגורים עד עתה מוגש מפי אהרונוב במיספרים פשוטים: „בי-1972 הכניסו ה"חניות והדו"חות לקופת-העיריה 1.444.000 ל"י, אני אישית מכיר מיפעלים שרכשו לעובדיהם כרטיסי חנייה במאות לירות.“ איזור נוסף עליו השתלטו לאחרונה פקחי אהרונוב הוא שטחי דיזנגוף והסביבה. מקומות עמוסים אלה אמורים להכניס לקופה המוניציפאלית הון עתק.

ניחוח חדש
מרנין, מרענן, ממריץ
מנס קלוב 52
מי קולון, מי רענון לאחר הגילוח
Helena Rubinstein

לגבר הספורטיבי המאמין בפעילות ופופית. בקבוק מי קולון לרענון עצמי הוא סדרך חיוני בתא הכפפוח במכונית. בסגירת שולחן הכתיבה ובתא הפרטי במועדון הספורט.